

Palīdzēšana mazajam brālītim

Lūsija Stīvensone Jūela
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi norisinājās Dienvidāfrikā.

Lašijai bija piedzimis brālītis. Viņu sauca par Liamu. Viņam bija tumši matiņi un maztiņas rociņas un pēdiņas. Viņš bija tik jauks!

Taču dažkārt tas, ka ģimenē ir jaundzimušais, var radīt grūtības. Tagad mamma ar tēti allaž bija aizņemti. Un Liams bieži raudāja.

„Mammu, vai tu varētu izlasīt man šo stāstu?” Lašija lūdza.

„Man ir jānomazgā Liams vanniņā,” mamma atbildēja. „Varbūt jūs varētu palasīt šo stāstu kopā ar Arianu.”

Lašija apsēdās uz grīdas līdzās mazajai māsiņai. Viņas pāršķirstīja grāmatas lappuses. Taču tas nebija tik interesanti, kā kopā ar mammu.

„Tēt, vai mēs abi varētu spēlēt šo spēli?” Lašija vaicāja.

„Pirms iešanas uz darbu man ir jāpalīdz mammai ar mazulīti,” tētis atbildēja.

Lašija sarauca pieri. Tagad mammai ar tēti nekad vairs nebija laika viņai! Viņi allaž palīdzēja Liamam.

Drīz vien tētis devās uz darbu. Mamma nolika Liamu

Tagad nevienam vairs nebija laika Lašijai.

ŠONAS DŽ. C. TENIJAS ILLUSTRĀCIJAS

nosnausties. Viņa apsēdās līdzās Lašijai un Ariandai uz dīvāna. Viņa izskatījās nogurusi.

„Mēs esam bijuši ļoti aizņemti ar Liamu,” mamma teica. „Vai jūs jūtaties nedaudz vientulīgi?”

Lašija pamāja. Viņai gribējās raudāt.

Mamma apskāva Lašiju un Arianu. „Liamam šobrīd ir vajadzīgs daudz palīdzības, jo viņš vēl ir tik maziņš. Viņš vēl neko nespēj paveikt pats — tā kā jūs.”

„Es zinu,” Lašija teica.

„Taču, ja vēlies, tu vari palīdzēt man parūpēties par Liamu.” Mamma pasmaidīja.

„Tiešām?” Lašija pārvaicāja. Viņai patika šī doma.

„Arī es?” pavaicāja Ariana.

„Arī tu,” mamma atbildēja.

Drīz vien Liams sāka raudāt. Kad mamma mainīja viņa autiņbiksītes, Lašija atnesa viņai salvetes.

„Paldies,” mamma pateicās.

Nākamajā dienā, kad Liams tika vannots, Lašija un Ariana izvēlējās

tīras drēbītes, ko viņam uzvilkt. Uz tām bija jauki dzīvnieciņu attēli! Viņas atnesa tās mammai, lai viņa varētu Liamu apģērbt.

„Paldies,” mamma teica.

Lašija un Ariana izdomāja vēl citus veidus, kā palīdzēt. Viņas katru rītu saklāja savas gultas, negaidot atgādinājumu. Dažreiz viņas saklāja arī mamma un tēta gultu! Un, tuvojoties vakariņu laikiem, viņas palīdzēja tētīm virtuvē.

„Paldies,” mamma un tētis teica.

Kad Liams raudāja, Lašija centās palīdzēt viņam justies labāk. Viņa ņēma viņu uz rokām un runāja maigā balsī. Liams vēl nevarēja viņai pateikties. Taču kādudien viņš Lašijai plati uzsmaidīja!

Arī Lašija viņam uzsmaidīja. Viņa priecājās, ka var palīdzēt savam mazajam brālītim un arī savai mammai ar tēti! ●

Kā Lašija palīdzēja savai ģimenei?